Λογιστική αναντιστοιχία (accounting mismatch) υπάρχει όταν δύο στοιχεία είναι οικονομικά συνδεδεμένα αλλά επιμετρώνται ή αναγνωρίζονται με **διαφορετική βάση**. Έτσι οι μεταβολές τους δεν εμφανίζονται στον ίδιο χρόνο ή στην ίδια κατάσταση. Τα κέρδη και οι ζημιές τους, που στην πραγματικότητα αλληλοαντισταθμίζονται, εμφανίζονται χωριστά και προκαλούν **τεχνητή μεταβλητότητα** στο αποτέλεσμα χρήσης. Ο όρος δίδεται από το ΔΠΧΑ 9, παρ. 4.1.5 και Β4.1.29–Β4.1.32.

Παράδειγμα

Μια ασφαλιστική εταιρία ή μια τράπεζα έχει:

- **Υποχρέωση**, π.χ. εκδοθέν ομόλογο σταθερού επιτοκίου, που επιμετράται στο **αποσβέσιμο κόστος**,
- **Περιουσιακό στοιχείο**, π.χ. ομόλογα σταθερού επιτοκίου, που επιμετράται στην **εύλογη αξία μέσω αποτελεσμάτων**.

<u>Παράδειγμα</u>

Τα επιτόκια αγοράς ανεβαίνουν κατά Χ%:

- Η εύλογη αξία του περιουσιακού στοιχείου πέφτει κατά Χ € και καταγράφεται **ζημιά Χ €** στα αποτελέσματα.
- Η εύλογη αξία της υποχρέωσης πέφτει επίσης περίπου κατά Χ €, κάτι που οικονομικά είναι κέρδος. Επειδή όμως η υποχρέωση είναι στο αποσβέσιμο κόστος, **δεν καταγράφεται απολύτως τίποτα**.

Αποτέλεσμα: οικονομικά η θέση είναι αντισταθμισμένη (ζημιά και κέρδος), λογιστικά όμως εμφανίζεται **ζημιά.** Αυτή η διαφορά είναι η **λογιστική αναντιστοιχία.**

Πώς αντιμετωπίζεται

1. **Επιλογή εύλογης αξίας (fair value option):** η οντότητα προσδιορίζει αμετάκλητα, κατά την αρχική αναγνώριση, και το δεύτερο στοιχείο (την υποχρέωση) σε **FVTPL**. Έτσι και οι δύο μεταβολές πηγαίνουν στα αποτελέσματα και συμψηφίζονται. Η επιλογή επιτρέπεται **μόνο** αν εξαλείφει ή μειώνει σημαντικά μια τέτοια αναντιστοιχία.
2. **Λογιστική αντιστάθμισης (hedge accounting):** εφαρμόζεται όταν το ένα σκέλος είναι παράγωγο και πληρούνται οι προϋποθέσεις του ΔΠΧΑ 9, δηλαδή τεκμηρίωση και αποτελεσματικότητα.